ఎగిరిపోయింది

ఆ పిట్ట పేరు మంజుల.

ఎండా వానా ఎట్లా ఉంటుందో తెలియకుండానే పెరిగింది. విచారమూ, దుఃఖమూ అనే మాటల్ని ఆమె ఇన్నాళ్ళూ వినలేదు. చూట్టానికి పద్దెనిమిదేళ్ళ దానిలా కనిపించినా ఆమె మనసుకి ఎనిమిదో ఏడు ఇంకా నిండలేదు. ఆమె చాలామందికన్న అందంగానే వుంటుంది. ఆమెకి, చాలా మందికన్న డబ్బెక్కువగానే వుంది.

అయితే,

ప్రజలంతా మహా సుఖపడిపోతున్నారనీ, నాకే ఈ కష్టాలన్నీ వున్నాయనీ నేనూ మీరూ అనుకొన్నట్లే ప్రస్తుతం ఆ పిల్లకూడా అనుకుంటోంది.

పదిహేడేళ్ళ క్రితం ఆ అమ్మాయి తండ్రి నాగపూర్‌లో డాక్టర్ చదివేడు. భార్యకి దూరంగా వుండటం వల్లనో ఏమో, అతడు పరస్త్రీలని తల్లులుగా భావించలేదు. అందరిని లానే తనని మోసం చేశాడనే కోపం కొద్దీ ఓ నర్సు చేతి కందుబాటులో వున్న పాయిజన్ని అతని కాఫీకప్పులో కలిపేసి ఆ పిల్లని తండ్రిలేనిదానిగా చేసింది. అప్పటిదాకా అతను తనవాడేననే భ్రమలో వున్న ఆ అమ్మాయి తల్లి, జరిగిందంతా తెలిసి, అవమానాన్నీ, దుఃఖాన్నీ భరించటం చాతకాక ఉరేసుకుని చచ్చిపోయింది.

తాతయ్య నెత్తీనోరూ బాదుకుంటూ ఎంత చెప్పినా, ఏడాది పిల్లకి ఈ అనర్థాలేవీ అర్థం కాలేదు. ఆయనే తల్లి అనుకుని, తాతయ్య మీసాలతో ఆడుకుంటూ చకచకా పెరిగిపోయి పద్దెనిమిదేళ్ళ అమ్మాయంత అయింది.

తాతయ్య సంపాదించిన డబ్బు ఇంకో రెండు తరాలదాకా తరగదు.

నకనే ఆ పిల్లకి ఎన్నడూ ఏ లోటూ గానివ్వలేదు. తాతయ్యకి ఆమె ఇంకా బేబీయే. అందుకనే ఆమెకి పెళ్ళి చెయ్యాలనే ఆలోచన రాలేదాయనకి. స్కూల్లో వున్నదంతా చేర్చేసుకున్నాక కాలేజీలో చేర్పించేడు. నోట్సంతా రాయటానికి ఓ పంతులమ్మనీ, రాసిందంతా చదివి వినిపించటానికి మరో పంతులమ్మనీ పెట్టేడు. కాని ఆమె అమాయకత్వాన్ని పోగొట్టటానికి ఏ పంతులమ్మనీ పెట్టలేదు. ఆ పిల్ల ఆటల్నీ పాటల్నీ చూసి సంతోషిస్తున్న ఆయనకి తన వయసు విషయం గుర్తుకి రాలేదు. తను పొయ్యాక ఆమె ఏమవుతుందని ఏనాడూ ఆలోచించలేదు.

ముసలివాళ్ళు, మనవరాళ్ళకు పెళ్ళిళ్ళయి పిల్లల్ని కనేదాకా బ్రతికి వుండటమనే రివాజు లేకపోవటాన, ఏదో జబ్బుచేసి ఆయన పోగేడు. ఆయన దిగుల్తో పోకుండా శ్రీమన్నారాయణ ఆమెను కాపాడేడు. అమ్మాయి బాధ్యతంతా తాను తీసుకుంటానని ప్రామిస్ చేశాడు. చదరంగంలో నిత్యమూ తనని వోడించే శ్రీమన్నారాయణని నమ్మి ఆయన నిశ్చింతగా వెళ్ళిపోయేడు.

ఇదంతా జరిగిపోయిన కథ.

శ్రీమన్నారాయణా, సారథీ వేర్వేరుగా ఆమెని ఓదార్చి ఆరునెలల్లో తాతయ్యని మర్చిపోయేట్టు చేయగలిగారు. ఆయ నిక మళ్ళీ తిరిగిరాడని రూఢిగా తెలిశాక ఏడవటం మానేసింది మంజుల. సారథితో కలిసి మామూలుగా సినిమాలూ అవీ చూస్తోంది. కుక్కపిల్లతో ఎప్పటిలాగే ఆడుకుంటోంది. కాలేజికి వెళ్ళటం మానేసింది. సారథి ఆఫీసుకి వెళ్ళినప్పుడు కాలక్షేపానికి నావెల్స్ చదువుకుంటోంది.

సారథి మంజుల చదివిన కాలేజిలోనే చదివాడు. మంజులకన్నా సీనియర్ కావటంతో చదువు పూర్తి చేసేసుకుని, ఇన్నాళ్ళూ చదువుకింద ఖర్చు చేసిన డబ్బులో కొంతైనా ఉద్యోగం ద్వారా సంపాదించాలని ప్రయత్నిస్తున్నాడు. సారథి ఉన్నవాడేం కాదు. ఆంధ్రదేశంలోని ఒకానొక పల్లెటూళ్ళో అతనికి ఓ తల్లీ, పెళ్ళి కావాల్సిన చెల్లెలూ, కూలిపోవటానికి సిద్ధంగా వున్న ఓ కొంపా తప్ప మరేంలేదు. ఇప్పుడిప్పుడే మంజుల కూడా వున్నదని అనుకుంటున్నాడు. మంజుల అతన్నిష్టపడటానికి అతనికున్న అర్హతల్లో మంచి మనసొక్కటి. ఈ పట్నంలో తన జీతంతో తల్లినీ, చెల్లెలినీ భరించలేడు. కనక వాళ్ళని పల్లెలోనే వుంచి నెల కింతని పంపిస్తున్నాడు. రాబోయే రోజుల్లో చెల్లెలి పెళ్ళి చెయ్యాలనీ, తరవాత తను

మంజులని చేసుకోవాలనీ కలలు కంటున్నాడు. మంజులకి ప్రస్తుతం వున్న పెద్దదిక్కల్లా శ్రీమన్నారాయణ. మంజులని పెళ్ళాడాలంటే అతన్ని మంచిచేసుకోవాల్సిన అవసరం వుందని అతను మర్చిపోయేడు.

తాతయ్య బ్రతికి వున్నప్పుడు చదరంగం ఆడటానికో, అప్పు అడగటానికో శ్రీమన్నారాయణ తరచూ ఆ ఇంటికి వొచ్చేవాడు. ఇప్పుడు మంజుల బాధ్యతంతా తనమీదే వేసుకోటంతో తన పెళ్లాం పిల్లల్ని తనింట్లోనే వుంచి కట్టుబట్టలతో ఆ ఇంటికి వొచ్చి మంజుల డబ్బుతోనే బట్టలు కుట్టించేసుకున్నాడు. మంజుల తనని "మామయ్యగారూ" అని పిలవటంతో తనకు ఎదిగొచ్చిన మగపిల్ల లేనందుకు విచారించి, ఆమెకు మంచిమొగుణ్ని తెచ్చే ప్రయత్నంలో వున్నాడాయన. మంచి మొగుడి లక్షణా లెలా వుండాలో ఆయన ఏనాడో నిర్ణయించుకున్నాడు. మంజుల క్కాకపోయినా కనీసం తనకయినా విధేయుడు వుండే వరుడికొరకు ఆయన వేట సాగించేడు.

అయితే, ఆయన చేసిన పొరబాటేమిటంటే - మంజులకు ఈ విషయం తెలీనివ్వకుండా ఉంచటం. ఆ అమ్మాయితో "అమ్మా! ఇట్లా నీకొరకు మొగుడిని వెదుకుతున్నాను," అని చెబితే ఆ పిల్ల తొందరపడి సారథిని ఎన్నుకోకపోయేదేమో!

సారథి మాటిమాటికీ మంజుల కోసం రావటం శ్రీమన్నారాయణకేం నచ్చలేదు. హాల్లో కూర్చునివున్న తనని మాటవరుసకేనా పలకరించకుండా మెట్లెక్కి పైకెళ్ళిపోయే సారథిని. చూస్తే ఆయనకి మంట వాళ్ళిద్దరూ మేడమీదినుండి కిందికి వినవొచ్చేలా నవ్వటమూ వగైరాలు కూడా ఆయన కోపం తెప్పించాయి.

"పాపా! ఈ సారథి వున్నాడు చూశావ్! అలాగ కనిపిస్తాడు కాని దేవాంతకుడు. నీకు చెప్పకూడదు కానీ చాలా ఘనకార్యాలు చేశాట్ట ఇతను. మొన్న వాళ్ళవీధిలో అనుకుంటుంటే విన్నాను. నువ్వా అమాయకురాలివి. పెళ్ళి కావల్సినదానివి. నీదగ్గరున్న డబ్బంటే ఇష్టం ఇలాంటి వాళ్ళకి. అతన్తో చనువుగా వుండటం కాస్త తగ్గించు," అని ఓపిక పూర్తిగా పోయిన ఒకరోజున మంజులతో చెప్పాడు.

మంజులకి కొంచెం కోపం వొచ్చినా, ఆయనపట్ల వున్న గౌరవంవల్ల "సరే మామయ్యగారూ!" అనేసి వెళ్ళిపోయింది.

పిల్లది తనమాటకి విలువ ఇచ్చిందన్న సంతోషం ఆయనకి ఎక్కువసేపు నిలవలేదు. ఓ గంట పోయాక సారథి రావటమూ, ఎప్పటిలాగే వాళ్ళిద్దరూ అల్లరి చెయ్యటం చూస్తూ నిస్సహాయముగా ఉండిపోయేడాయన.

రెండుమూడు రోజులు తీవ్రంగా ఆలోచించి ఆయన ఓ నిర్ణయానికి వచ్చేడు. ఇలా తను కాలయాపన చేస్తూపోతే ఈ సారథిగాడు మంజులని వల్లోవేసుకోటంమాట ఖాయం. అసలే అభమూ శుభమూ తెలియనిపిల్ల; వాళ్ళిద్దరూ పెళ్ళి చేసుకుందామని అనుకుంటే ఆపేందుకు ఎవరికీ దమ్ములుండవు. తననోట మట్టిగొట్టుకున్నట్టే అవుతుంది. అందుకని తను వరునికై వేట వేగంగా సాగించకతప్పదు

ఆయన చేసిన నిర్విరామ పరిశ్రమ వల్ల రెండుమూడు రోజుల్లోనే సరైన చేప గాలానికి చిక్కుకుంది.

ఆ చేపని ఇతరులు దుర్గారావ్ అని పిలుస్తారు. దుర్గారావ్ బ్రతికిచెడ్డ మనిషి. తండ్రి వొదిలిపోయిన రెండు లక్షల ఆస్తినీ యథాశక్తి తాగుడుకీ, పేకాటకీ తగలేశాడు. ఇప్పుడు కూడా గుడ్డా ఇస్తే బూట్లు పాలిష్ చేసేందుకైనా సిద్ధంగా వున్నాడు. ఇంత వరకు పెళ్ళి చేసుకుని ఏ ఆడపిల్ల గొంతుకా కొయ్యలేదు. చేతిలో డబ్బాడినంతకాలం ఆ అవసరం అతడికి కనిపించలేదు. అతన్నిగురించి అంతా వాకబు చేసి, అతనంత మంచి వరుడు మంజులకి దొరకడని నిర్ణయించుకున్నాడు శ్రీమన్నారాయణ. అవును, ఇలాంటివాడయితేనే చెప్పుకింది తేలులా అణిగివుంటాడు.

ఒకరోజు ఉదయాన అప్పుడే నిద్ర లేచిన దుర్గారావ్, మొన్నరాత్రి కాల్చిపడేసిన సిగరెట్ పీకని తిరిగి అంటించుకునే సన్నాహంలో ఉండగా, అదృష్టం శ్రీమన్నారాయణ రూపంలో అతని గదిలో అడుగెట్టింది. అది నిజమయినా కాకపోయినా కనీసం అతనలా అనుకున్నాడు.

సహజంగా డబ్బు చేతిలో ఆడిన మనిషి కావటాన దుర్గారావ్ కి రాజసము తెచ్చిపెట్టుకోకుండానే వచ్చి పడింది. అతిథిని సగౌరవంగా లోపలికాహ్వానించి "ప్లీస్ బీ సీటెడ్" అని "మీరేం తీసుకుంటారు, ఓవలా- కాఫీయా?" అనబోయి నాలిక్కరచుకుని "ఓ సిగరెట్ వుంటే ఆఫర్ చెయ్యండి," అన్నాడు గంభీరముగా మొహం పెట్టి.

శ్రీమన్నారాయణకి అతనిని చూస్తే ముచ్చటవేసింది. ఓడలు బండ్లు, బండ్లు ఓడలు కావటమంటే ఇదేను సుమీ! అనుకొన్నాడు. అనుకుని ఓ సిగరెట్ అతనికిచ్చి తనోటి వెలిగించుకుని తను వచ్చిన పనినిగురించి ప్రస్తావించాడు.

శ్రీమన్నారాయణ అనుకున్నట్టుగా దుర్గారావ్ ఎగిరి గంతెయ్యలేదు. కాని పులిక్కిపడ్డాడు. ఘాటుగా ఓ దమ్ము పీల్చి "ఓ ఐ సీ" అన్నాడు. మళ్ళీ "చూడండి సార్! మాది జమీందారీ

వంశం అన్న సంగతి నేను చెప్పకుండానే మీకు తెలిసివుంటుంది. మాకుతగ్గ కన్య ఐతేనే వివాహం చేసుకుంటాం. ఆమెని మాసిగాని ఏ సంగతీ చెప్పలేం," అన్నాడు.

శ్రీమన్నారాయణకి నవ్వువొచ్చింది. "చూడుబాబూ! ముసుగులో గుద్దులాట లెందుకు? నీ సంగతి నువు పుట్టకముందునుంచీ నాకు తెలుసు. ఆ పిల్లని చేసుకొనేందు కెవడూ దొరక్క-నీ దగ్గరికి రాలేదు నేను. పిల్లపేరిట పదిలక్షల ఆస్తివుంది పెళ్ళయిన మరుక్షణమే అది నీపేర అయ్యేట్టు నేను చూస్తాను. ఆ ఆస్తి నీదయిన తక్షణం సగం నాకిచ్చేందుకు సిద్ధపడితేనే బేరం కుదురుతుంది మనమధ్య. ఇది పెళ్ళి సంబంధం కాదు, పక్కా బిజినెస్," అన్నాడు.

కాస్సేపు బెట్టు చెయ్యాలని చూశాడు దుర్గారావ్. కాని శ్రీమన్నారాయణ నువు కాకపోతే నీ బాబు లాంటి వాడింకొకడు అన్నట్లు మాట్లాడేసరికి చల్లారిపోయి ఒప్పేసుకున్నాడు. అతనొప్పుకున్న తక్షణం బజారుకి వెంటబెట్టుకుని వెళ్ళి, అతనికి కావల్సిన బట్టలు ఓ వెండి సిగరెట్ కేసూ, పెరిలిన్ షర్టులోంచి బైటకు కనిపించేందు కో వందరూపాయిలనోటు ఏర్పాటు చేశాడు శ్రీమన్నారాణ. రాజుగారి తమ్ముడికొడుకులా గడిపిన పూర్వపు రోజులను జ్ఞాపకం చేసుకుంటూ అతని వెంట నడిచాడు దుర్గారావ్.

ఇద్దరూ ఇంటికి చేరేసరికి మంజుల సారథీ ఒకేసోఫాలో కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు. సారథి అక్కడ వుండటం అపశకునమేమో ననిపించింది శ్రీమన్నారాయణకి. జమీందార్ దుర్గారావ్ గారిని వాళ్ళకు పరిచయం చేసి, ఏదో పనున్నట్టు హడావిడిగా వెళ్ళిపొయ్యేడతను. తొందర్లో సారథిని గురించి అతడేమీ చెప్పకున్నా, మంజులకీ సారథికీ మధ్యవున్న దూరాన్ని కళ్ళతో కొలిచి, ఇతడు తన విలన్ కామోనను కున్నాడు దుర్గారావ్.

ముగ్గురూ కలిసి రష్యా వాళ్ళు అంతరిక్షంలోకి పంపిస్తున్న ఉపగ్రహాల గురించి కొంచెంసేపు మాట్లాడుకున్నాక, మంజుల టైం చూసుకుని లేచింది. "మేం మాటినీ ప్రోగ్రాం వేసుకున్నాం దుర్గారావ్ గారూ! టైం అయింది. మరోసారి కలుసుకుందాం లెండి!" అన్నది. దుర్గారావేమీ మాట్లాడకముందే అతన్నొంటరిగా వదిలేసి ఇద్దరూ బయటికెళ్ళిపోయేరు.

దుర్గారావ్ అక్కడే కూచుని, ఏం చెయ్యాలో తోచక సారథికన్న తనలో ఎక్కువున్న వేమిటో, సారథిలో తనకన్న తక్కువున్న వేమిటో బేరీజు వేసుకోటం మొదలెట్టేడు. మంజులని ఆ

లన్ గాడితో ఒంటరిగా పంపించవలసి
చ్చినందుకు తనని తానుతిట్టుకుంటున్న
మ యము లో శ్రీమన్నారాయణ
ోపలికి వచ్చేడు. వెర్రి మొహం వేసు
ని కూర్చున్న అతన్ని చూసి జరిగిం
దేమిటో గ్రహించటానికి ఆయన
కెక్కువసేపు పట్టలేదు. అత నేదో అన
ొయ్యేలోపలే దుర్గారావ్ అందు
ని "ఇదిగో సార్! వా డెవడూ,
ారథిగాడు, వాడిక్కడికి వొస్తున్నంత
కాలం నే(నాను. వొచ్చి ప్రయోజనం
కూడా లేదు. వా ణ్ణెక్కడికేనా పంపిం
చినా సరే, అస ల్లేకుండా చేసినాసరే!"
అన్నాడు.

ఇన్నాళ్ళూ ఈ ఉపాయం తట్టనం
దుకు శ్రీమన్నారాయణ విచారించాడు.

మర్నాడే సారథిని ట్రాన్స్‌ఫర్
చేయించటానికి ప్రయత్నాలు ప్రారం
భించేడు. అయిదువందల రూపాయల
ఖర్చుతో అది సాధ్యపడింది. ఆ వుద్యో
గము మానేసెయ్యమని మంజుల
సారథికి ఎంతగానో చెప్పింది. అయితే
చేస్తూ చేస్తూ వున్న వుద్యోగాన్ని ఒదులు
కోటానికి అత నిష్టపడలేదు. ఇప్పటి
నించే మంజులనించి డబ్బు తీసుకోటం
కూడా అతనికి ఇష్టంలేదు. తల్లినీ
చెల్లెలినీ పోషించాల్సిన బాధ్యత తన
మీద వున్నదని అతను మర్చిపోలేదు.
అందుకనే మంజులకి రెండువొందల
మైళ్ళదూరం వెళ్ళవలసి వొచ్చింది.
వెంటవెంట ఉత్తరాలు రాస్తుంటాననీ,
నెలా రెణ్ణెల్లకీ వొస్తాననీ మాట ఇచ్చా
కనే మంజుల అతన్ని పోనిచ్చింది.

సరే, అతను వెళ్ళిపోయేడు.

దుర్గారావ్‌కి, వేరే పనిలేకపోవ
టము మూలాన ఇరవై నాలుగ్గంటలూ
మంజుల సమక్షంలోనే ఉండటం మొద
లెట్టాడు. అతను తీసుకునే అతిచను
వుని అసహ్యించుకున్నా, శ్రీమన్నారా
యణని చూసి వూరుకుంటోంది
మంజుల. సారథి వెళ్ళిపోయి నెలకావొ
స్తున్నది. దుర్గారావ్ తనవెంట మంజు
లని సినిమాలకీ షికార్లకీ తిప్పలేక
పోయేడు. ముసలాయన పోయి ఆరేడు
నెల లయింది. ఇంకో అయిదునెల్లు
పోతేకాని మంజుల పెళ్ళి చేసుకోటానికి
వీలుండదు. ఈ మధ్యన సారథి వొచ్చే
ప్రమాదం వున్నా రెండు మూడు
రోజులకన్న ఎక్కువ వుండడు కనకనే
యీ వ్యవహారంలో తొందరపడలేదు
దుర్గారావ్.

దుర్గారావు మహా మంచివాడనీ,
అంత మంచివాళ్ళు లోకంలో చాలా
అరుదనీ శ్రీమన్నారాయణ వీలు దొరికి
నప్పుడల్లా మంజులకి చెబుతూ
వొచ్చాడు. ఆ మాటని వెంటనే ఒప్పు
కున్నా, దుర్గారావుతో ప్రేమసంభా
షణలు వల్లించలేదు ఆమె. ఎప్పుడూ
ఏదో చదువుతూనో, ఆలోచిస్తూనో
వుండే మంజుల, వాళ్ళకి ఓ సమస్యగా
తయారయింది.

ఆ పిల్ల తనతో చనువుగా వున్నా, లేకున్నా తన అవసరాలు తీరుతు న్నాయి కనక దుర్గారావు ఏమీ తొందర పడదల్చుకోలేదు. కాని అతని అవసరాల క్కావల్సిన డబ్బు సంపా దించటం శ్రీమన్నారాయణకి సులు వనిపించటం లేదు. ఇలా కాలం గడుస్తూ పోతూంటే మళ్ళీ ఆ సారథి గాడు వొస్తాడు. మళ్ళీ కథ ఎప్పటి నడుస్తుంది.

బాగా ఆలోచించి మంజులతో ఈ విషయం తేల్చుకోక తప్పదని నిర్ణ యించుకున్నారు.

"ఈ దుర్గారావున్నాడు చూడమ్మా! డబ్బున్నవాడు; మంచివాడు. మన కంటె మంచిసంబంధాలు చాలా వొస్తున్నాయి. అతనేమో నీమీద మనసు పెట్టుకున్నాడు. నువు సరే నంటే తాంబూలా లిచ్చేసుకుందాం. అవకాశం చెయ్యి జారిపొయ్యాక అనుకుని ప్రయోజనం ఉండదు."

మంజులకి అత నేం చెప్పాడో ఓ పట్టాన అర్థంకాలేదు. అర్థం అయ్యాక "నా పెళ్ళి కిప్పు డేం తొందర మామయ్యగారూ!'' అంది మామూలు యావరేజ్ ఆడపిల్లల్లాగే.

పెళ్ళిప్పుడే చేసుకోవటం లేదమ్మా! తాంబూలా లిచ్చుకుంటే, ఇంక నీ వ్యవహారాలన్నీ అత నే చూసుకుం టాడు. నాకూ ఓ ఇల్లూ వాకిలీ వుంది కదమ్మా!" అన్నాడు, ఆ విషయం అప్పుడే జ్ఞాపకం వొచ్చినట్టు.

మంజులకి నోరు విడిచి చెప్పకతప్ప లేదు. "అయితే సారథికి టెలిగ్రాం ఇప్పించండి మామయ్యగారూ! ఉద్యో గానికి రిజైన్ చేసి వొచ్చేయమనండి!'' అంది తల వంచుకుని.

శ్రీమన్నారాయణ నిర్ఘాంత పొయ్యేడు. వ్యవహారం ఇలా బెడు స్తుందని అతను అనుకోలేదు. అయినా ఏమయింది? తెలివిగలవానికి ఉపా యాలే కరువా?

"తొందరేం లేదు. బాగా ఆలో చించుకోమ్మా. సారథిని గురించి నేను చెడ్డగా విన్నాను," అనేసి పోయేడు.

"ఆలోచించటానికేం లేదు మామయ్యగారూ!" అన్న మంజుల మాటల్ని అతను కావాలనే విన్పించు కోలేదు. అలా వెళ్ళిన శ్రీమన్నారాయణ సాయంత్రాని కింటి కొచ్చేది. వొచ్చీ రాగానే మంజుల్ని పిలచి "నీ ఇష్టం అమ్మా! రేపు ప్రొద్దున సారథిని రమ్మని రాస్తాను. ఈ బరువు తొంద రగా వొదిలించుకోవాలని నాకూ ఉంది," అన్నాడు.

మర్నాడు ప్రొద్దున ఓ పల్లెటూరి వ్యక్తి ఆ ఇంటికి వొచ్చేడు. తనని తాను సారథి మామగారిగా పరిచయం చేసుకొన్నాడు. ''సారథి అడ్రసు కావాలమ్మా. ఆఫీసు కెడితే నిన్నడి గితే తెలుస్తుందని చెప్పా,'' రన్నాడు.

నమస్కారం చేసి, సారథి అడ్రసు ఓ కాగితంమీద రాసిఇచ్చింది మంజుల.

అది తీసుకుంటూ "దౌర్భాగ్యుడు' నాలుగేళ్ళ క్రితం అయిదువేల కట్నం తీసుకుని లక్షణంగా పెళ్ళి చేసుకున్నాడు. ఆ డబ్బెట్టి పెద్ద చదువులు చదివాడు. ఉద్యోగం దొరికి ఆరు నెల్లయినా పిల్లని తీసుకుపొయ్యేమాట తలపెట్టటం లేదు," అన్నా డతను.

"ఎవరండీ!" అనడిగాడు అప్పుడే అక్కడికి వచ్చిన శ్రీమన్నారాయణ, ఏమీ తెలియనట్లు.

"మా సారథి బాబూ!" అన్నాడా వ్యక్తి.

"ఏమంటున్నారు మీరు? సారథికి పెళ్ళయిందా?" మంజుల అడిగింది.

అవునమ్మా! నా కూతుర్నే చేసుకున్నాడు. పోస్తానమ్మా. అతన్నెలాగైనా వెదికి పట్టుకోవాలి," అంటూ వెళ్ళిపోయాడతను

రెండు చేతులమధ్యన తలపెట్టుకని కూర్చుండిపోయింది మంజుల

"నే చెప్పలేదా అమ్మా! వాడుట్టి దొంగవెధవ. డబ్బు కాజెయ్యాలని చేరేడు మన దగ్గిర!" అన్నాడు శ్రీమన్నారాయణ.

భోరున ఏడ్చేసింది మంజుల. "నిజమా మామయ్యా! ఇదంతా నిజమేనా? నేన్నమ్మను; సారథి అలాంటి వాడు కాదు. నే నేం చేశానని అతనికి ఇలా మోసం చేయడానికి."

మనలోని బరువుని తగ్గించే శక్తి ఏడుపుకి వుందని ఆయనకి తెలుసు. అందుకే ఆమెను కాసేపు ఏడవనిచ్చాడు.

"అలాంటి నీచునికొరకు బాధపట్టం ఎందుకమ్మా! అతన్ని మర్చిపో. మన దుర్గారావున్నాడు. నిన్ను నెత్తిన పెట్టుకొని పూజిస్తాడు," అన్నాడు కొంచెం సేపాగి.

"ఎలా మరిచిపోను మామయ్యా! ఎలా? ఎందుకిట్లా జరిగింది? నే నేం చెయ్యను?" అంది మంజుల ఏడుస్తూనే.

సారథిని రకరకాలుగా తిట్టేడాయన. అన్నెం పున్నెం తెలియని అమ్మాయిని మోసం చేసినందుకు సరికానిగతి పోతాడన్నాడు. మంజుల డబ్బుకోసమే అతనిలా చేశాడన్నాడు. ఏవో అన్నాడు. ఏవేవో చెప్పాడు.

మంజుల మాట్లాడ లేదు.

ఆయన బయటికి వచ్చేశాడు. ఇప్పుడు దుర్గారావ్ని కలుసుకోవాలి. తను సాధించిన ఘనవిజయం గురించి చెప్పాలి. ఇనుము ఎర్రగా వున్నప్పుడే సమ్మెట దెబ్బలు వెయ్యాలి. ఆమెని తమ కిష్టంవచ్చినట్లు మల్చుకోవటం ఈ క్షణంలోనే వీలవుతుంది.

అదే ఆలోచనతో ఆయన మెట్లు దిగుతుండగా పోస్ట్మాన్ ఎదురు వచ్చాడు. మంజుల పేరిట వున్న ఆ కవర్ని ఆయన చేతి కిచ్చేడు. అది సారథినించి వచ్చిన వుత్తరమని ఆయ

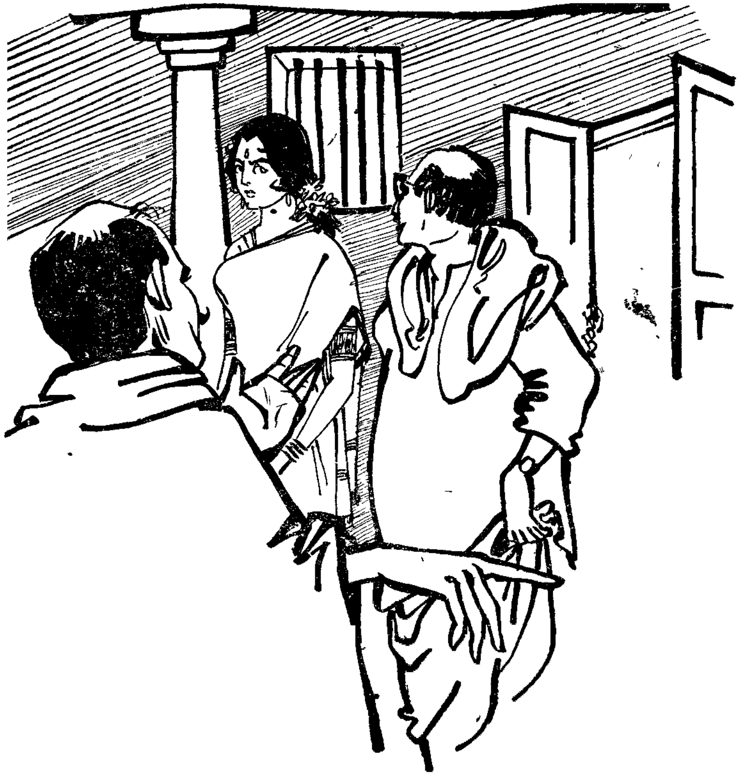

నకి తెలుసు. ఈ సమయంలో ఆ ఉత్త రాన్ని మంజుల మాట్టం ఏ మాత్రం మంచిది కాదనికూడా ఆయనకి తెలుసు జేబులో పెట్టేసుకని కారు ఎక్కేడు

ఆయన దుర్గారావ్ ఇంట చేరే సరికి అతను చాలా బిజీగా వున్నాడు. పిలిచినా విన్పించుకునే స్థితిలో లేదు. చుట్టూ ఓ పదిమంది కూర్చుని వున్నారు. దుర్గారావ్ నిన్న తనిచ్చిన వంద రూపాయలనోటుని చిల్లరగా మార్చేసి ఎదటివాళ్ళకి పంచిపెడుతున్నాడు. ఫెయిర్ - కలర్ - అంటున్నాడు.

ఆయనకి మండిపోయింది. సమయం కాదు కనక వూరుకుని మొదట వాళ్ళందర్నీ బయటికి వెళ్ళగొట్టేందుకు పూనుకొన్నాడు. అరగంట విశ్వప్రయత్నము చేసేక ఆయన్ని మనసులోనూ బయటికీ తిట్టుకుంటూ. దుర్గారావ్ ఎదట వున్న చివరి పది రూపాయల నోటుని అసంతృప్తిగా చూస్తూ వెళ్ళిపొయ్యారు వాళ్ళంతా.

జరిగిందంతా విని దుర్గారావ్ ఎగిరి గంతేశాడు. "నీ ఆట కట్టిందిరా సారథీ," అన్నాడు. "ఐడియా అంటే

నీదే గురూ!'' అని శ్రీమన్నారాయణని మెచ్చేసుకున్నాడు. ఇంకా ఏమనేవాడో కాని, శ్రీమన్నారాయణ అతన్ని వారించి మంజులని ఓదార్చటానికి పదమన్నాడు.

దుర్గారావ్ బట్టలు మార్చుకుంటున్న సమయంలో, శ్రీమన్నారాయణ, సారథి రాసిన ఉత్తరాన్ని ఎంజాయ్ చెయ్యటానికి పూనుకున్నాడు. లవ్ లెటర్ ఎలా వుంటుందో చదివి చాలారోజు లయింది. ఆ మధ్య నెప్పుడో వాళ్ళ పెద్దమ్మాయికి వొచ్చే వుత్తరాలు చదివాడు; కాని ఇల్లు విడిచి వచ్చి చాలారోజు లయిందికదా!

నా ప్రియమయిన మంజూ!

నీ వుత్తరం చదివి ఎంత సంతోషించానో చెప్పలేను. అంత మంచి వార్తని నే నింకా ఇక్కడేవుంటానా! సెలవు తీసుకుని రెండు మూడు రోజుల్లో వొస్తున్నాను. భయపడాల్సిన అవసరం లేదు పిచ్చితల్లీ!" నే న్నీవాడినే ఎప్పటికీ. నాలుగురోజుల్లో మనం ప్రపంచం ఒప్పుకునేదంపతుల మౌదాం.

అవునుగానీ, ఎవరు కావాలని వుందమ్మా నీకు? అమ్మాయా? అబ్బాయా? నాకుమాత్రం అచ్చం నీలా వుండే ఆడపిల్ల కావాలనివుంది. అమ్మాయి నివ్వకపోతే నీతో అసలు మాట్లాడనుకూడాను.

సరే, వీలయినంత త్వరలో వొస్తున్నాను.

నీ, సారథి

చేతులు వొణుకుతున్నాయి శ్రీమన్నారాణకి. గంటక్రితం మంజులకి తను చెప్పినవన్నీ జ్ఞాపకం వొచ్చేయి. మంజుల దుఃఖమూ స్ఫురణ కొచ్చింది. ఇందుకా? ఇందుకేనా ఆమె అంత బాధపడిందీ!

చటుక్కున లేచి నుంచున్నాడు. అవును. ఈ వుత్తరం మంజులది. తాను పొరపాటున చదివేడు. ఆమెకి అంది వ్వక తప్పదు.

కాని ......

ఏదో గుర్తుకి వొచ్చినట్టు, ఎవరో వెనకనుంచి తోసినట్టు అతను పరుగెత్తుకుని వెళ్ళి, కారులో ఎక్కేడు. కాల్చి పారేసిన సిగరెట్ పీకలమధ్య దుర్గారావు వొంటరిగా కూర్చుని, చివరి పేదిగూపాయల నోటువంక జాలిగా చూస్తున్నాడు.

ఇంటికి చేరిన శ్రీమన్నారాయణకి నిశ్శబ్దం భయంకరంగా తోచింది. మంజుల గదితలుపులు తెరుచుకుని లోపలికి వెళ్ళిన శ్రీమన్నారాయణకి – ఆమె పక్కమీద రెండేరెండు వాక్యాలు రాసిన మంజుల ఉత్తరం కన్పించింది; 'నేను సారథి దగ్గరకు వెళ్ళిపోతున్నాను. నాకోసం మీరు తీసుకున్న శ్రమకు ధన్యవాదాలు!'

"పిట్ట ఎగిరిపోయింది–" అని నిట్టూర్చాడు శ్రీమన్నారాయణ!

——